

DRECHŚLARSKI (1) *ai*

N sg m dr(e)chśl(a)rski.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od nie zaświadczonego u nas wyrazu „drechślarz” (niem. Drechsler) ‘tokarz’; tokarski:

*Wyrażenie: »drechślarski świder«: Tornus. Germ. Ein tråystul, oder tråyeisen. – Drechfliarski
fwider albo warftat. Instrumentum fabrile, quo ligna, ebur, et reliqua eiusmodi polita redduntur.
Calep 1074a.*

KN